

4. pôstna – 22.3.2020

Premrhaná príležitosť

Nebeský Pane a Bože náš, ďakujeme Ti, že Tvoj hlas znie aj vtedy, keď sme v ťažkostiach a problémoch. Vďaka Ti, že sa k Tebe môžeme utiekať v pochybnostiach a slabej viere. Ďakujeme Ti, že sa v Tvojej blízkosti smieme radosť a potešovať sa tak, že Ty si s nami až do konca sveta. Prosíme: daj nám svojho Duchu, aby On nám otváral srdcia aj oči pre Tvoje slovo, prítomnosť, požehnanie a spásu, ktorú pre nás chystáš teraz, ale raz aj naveky v nebeskom kráľovstve. Daj, aby sme Ti boli verní až do konca.

Matúš 25:1-13 „Vtedy bude kráľovstvo nebeské podobné 10 pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. 5 z nich bolo pochabých a 5 rozumných. Tie pochabé si totiž zobrali lampy, ale nevzali si oleja. Tie rozumné si však spolu s lampami vzali aj olej v nádobách. Keď ženích meškal, zdriemli všetky a zaspali. O polnoci nastal krik: ajhľa ženích, vyjdite mu naproti! Vtedy sa prebudili všetky panny a pripravovali si lampy. Tu pochabé povedali rozumným: dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú! Ale rozumné povedali: aby potom nestačilo ani nám ani vám? Chodte radšej k predavačom a kúpte si. Keď však odišli kupovať, prišiel ženích. Pripravené vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili. Neskoršie prišli aj ostatné panny a hovorili: pane, otvor nám! Ale on odvetil: veru, vám hovorím, nepoznám vás! Preto bďte, lebo neviete ani dňa ani hodiny, kedy príde Syn človeka“.

Každý z nás si už aspoň raz povedal: prečo som to neurobil, prečo som to urobila, nemohla som sa rozhodnúť inak, prečo som premrhala šancu, prečo som nechtyl príležitosť za pačesy? Niektoré chvíle v živote sa skutočne nezopakujú a my sa tak len s nostalgiou alebo smútkom pozeráme do minulosti a premýšľame, čo by bolo keby... Je to už zbytočné, pretože minulosť nezmeníme, ale **také triezve rozmyšľanie nám bude treba pre budúcnosť, pretože príležitosť, možno aj tá neopakovateľná, ešte príde.** Je preto dôležité sa rozhodovať, nielen srdcom, ale aj rozumom, pretože príde strategická chvíľa, ktorej nevyužitie nás môže stáť život. Nemyslím ten pozemský, ale najmä ten nebeský.

Príbeh o 10 mladých ženách poznáme asi dobre. Natolko, že si možno nevšímame niektoré detaily, na ktorých však tento príbeh stojí.

Múdre a hlúpe panny boli spolu 10 a v každej skupine po 5. Tie múdre teda neprevyšovali hlúpe svojim počtom, v podstate boli na rovnakej úrovni. Spolu však tvorili jedno spoločenstvo. Číslo 10 je v Biblii veľmi dôležité – je číslom úplnosti. Desatoro pozostáva z 10 príkazov, na rukách máme 10 prstov, najmenej 10 mužov musí prísť do synagógy, aby

začala bohoslužba, desiata časť patrí Bohu, alebo ako ďalej pokračuje Talmud, židovská kniha múdrosti: harfa má 10 strún, 10 urážok vyčerpá trpezlivosť, na cestu stačí 10 chlebov... **Tieto panny spolu teda predstavujú cirkev, spoločenstvo veriacich. Počas tohto života ten rozdiel nie je viditeľný.** Ježiš to naznačuje aj v podobenstve o kúkoli medzi pšenickou – kým rastú sú takmer identické. Aj tieto mladé ženy sú si podobné, rozdiel sa ukáže inokedy.

My, ľudia, radi hovoríme, kto ako verí, ako žije, kto by si zaslúžil večný život a kto naopak nie. Ale v tomto svete to nie je ešte jasné. Áno, náznaky sú v štýle života, no nikto z nás nemôže tvrdiť so stopercentnou istotou: tento je zlý a tento je dobrý, tohto Pán Boh zachráni a tohto zasa nie. **To všetko sa rozhodne v podstate na konci, ale príprava na to rozhodnutie prebieha už teraz, už dnes. Preto by sme nemali ľudí selektovať, ale radšej sa starať o to, aby sme my patrili do tej správnej skupiny.** Pretože veľmi záleží na tom, či sa zaradíme medzi hlúpe alebo medzi pochabé panny.

To, kam patríme sa ukáže v tej kritickej chvíli, keď bude prichádzať ženích. Lebo **práve na základe toho vieme, ktoré boli aké tie panny. Až keď všetci kričali: ženích prichádza - tie hlúpe nemali dost oleja a tie múdre sa tešili z toho, že sú pripravené.** Lenže oni sa nezačali pripravovať tesne pred príchodom ženícha. Oni mali všetko potrebné oveľa skôr. Pretože zháňať olej až vtedy, keď treba v noci rozsvietiť maličkú lampu a privítať ženícha, je fakt hlúposť a pochabosť. **Múdrosť učí, že je potrebné vopred premyslieť, čo bude ďalej a na všetko sa pripraviť, najmä, ak vieme, na čo sa máme pripraviť.** Áno, v tomto živote nevieme o všetkom, čo príde, ale niektoré situácie vieme predvídať. Keďže panny išli na svadbu a vedeli o zvykoch, ktoré tam panovali, mali sa pripraviť. Tu sa teda ukazuje, aké boli predtým, ako prišli na svadbu.

Dnes je čas sa pripraviť, pretože my nevieme, kedy k nám príde Ženích, Pán Ježiš Kristus. Vieme, že príde, ale nevieme konkrétny deň a hodinu a preto je správne každý deň pracovať na príprave. O to viac, ak sú naše lampy maličké (aj panny mali malé lampy, ktoré sa nosili iba vonku, aby neboli ťažké na nosenie), o to viac, ak potrebujeme ešte naplniť inú nádobu olejom, pretože vieme, že nám ten v lampe nevydrží (panny mali mať ešte jednu nádobu, kde bol iba olej, ktorý sa po vyčistení lampy do nej dolieval). **Nemôžeme sa spoliehať na to, na čo sa mnohí aj dnes spoliehajú: budem veriť, keď budem starý, pôjdem do kostola, keď na to budem mať čas, budem poslúchať Pána Boha, keď si užijem život... Kto nám však povedal, že na to dostaneme ešte časový priestor? Čo ak sa Ženích ohlási a my akurát nebudeme mať dostatok oleja? Nepomôže nám viera našich predkov ani našich detí, susedov či**

priateľov. Naša lampa má byť plná oleja. Od nikoho si olej vziať nebudeme môcť. Je to len na nás, ako sa pripravíme.

Lampa je naše srdce, olej v lampe je Duch svätý, príprava tohto oleja je každodenné posväcovanie. **Zaujímavé je, že aj tie hlúpe panny majú olej v lampách, ale nemajú ho „navyš“, sú tiež súčasťou Božieho kráľovstva, dostali rovnakú šancu ako múdre panny. Ale v konečnom dôsledku sa stali účastné na svadbe iba tie, ktoré boli pripravené až do konca.** Kým tie hlúpe strácali vernosť, tie múdre boli verné až do samého konca. Aj vtedy, keď okolo nich vládla noc, všetko okolo spalo hlbokým spánkom, iba svadobní hostia počuli príchod ženícha, aj vtedy tie múdre mali všetko potrebné pre spoločenstvo so ženíchom. **Následkom nedbanlivého čakania sú zatvorené dvere.** Smutné konštatovanie – nepoznám vás – je bodkou za nepripravenosťou pochabých žien. Ženích ich neodmietol preto, že by ho nepoznali, ale preto, že nevydržali čakať. Bolo pre ne príliš neskoro.

Neskoro – smutné a strašné slovo, keď si uvedomíme, o čo všetko sme prišli. Dnešok je tým správnym dňom na prípravu na príchod Ježiša Krista. Nie zajtra či o týždeň, už dnes sa máme pripravovať, vytrvať až do konca a vo vernosti vydržať aj cez biele dni aj cez tmavé noci až do príchodu Pána. **Je totiž ľahké veriť a byť verným vtedy, keď je všetko ok a my nie sme podrobení žiadnej skúške. Ale oveľa ťažšie je vydržať vo viere vtedy, keď k nám prichádza noc a my sme vystavení pokúšaniam, trápeniam, chorobe, smrti – vtedy sa ukáže, či sme sa dostatočne pripravili.** Od Pána Ježiša sa už neodbeháva, pri Ňom je potrebné zostať navždy. Kto sa raz rozhodne kráčať za Ním, nemôže sa ešte obzerať okolo seba, váhať či premýšľať. **Rozhodnutie ísť za Kristom je taký vážny čin, že je potrebné v ňom vytrvať až do konca. Lebo len ten, kto vytrvá, bude spasený.**

Sú chvíle, ktoré nevrátíme. Možno si ich nevyužitie budeme vyčítať do konca života. Ale ešte je pred nami niekoľko strategických okamihov, ktoré môžeme využiť. Jedným z nich je príchod Pána Ježiša Krista a neustála pripravenosť naň. Prosme Pána o dar viery a Ducha svätého, aby – či príde dnes alebo o pár rokov – sme mali svoje srdce plné dôvery v Neho a poslušnosti voči Jeho vôli a plánom. Bez Ducha svätého totiž nemôžeme privítať Pána Ježiša správne. Preto Mu dovoľme aj dnes pracovať v našom srdci a živote tak, aby sme mali lampy plné oleja a vytrvali vo viere až do konca. Amen.

Modlitba: *Príď, Duchu svätý, do môjho života a naplň ho svojou prítomnosťou tak, aby som mohol byť pripravený na príchod Pána Ježiša a aby som vo vernosti voči Nemu prežil zvyšok svojho života. Nechcem to odkladať, chcem dnes mať lampu plnú oleja viery a Trojho pôsobenia. Zmiluj sa nado mnou. Amen. Otče náš....*

Piesne: 700, 921